

Sygn. akt III RC 186/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Protokolant: Ewelina Karbowskiak

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z powództwa M. N.

przeciwko S. N.

o alimenty

1. oddała powództwo,
2. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe.

UZASADNIENIE

Pozwem z 27 kwietnia 2018 roku powódka M. N. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. N. na swoją rzecz alimentów w kwocie po 2.000,00 zł. miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca do jej rąk, poczynając od kwietnia 2018 roku.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż strony są małżeństwem. Strony nie mieszkają razem. W 2016 roku doszło do wybuchu gazu podczas tankowania go do systemu grzewczego. Dom na skutek wybuchu wymaga remontu. Pozwany nie interesuje się naprawą ww. nieruchomości. W tej sytuacji spełnione są przesłanki uzasadniające żądanie.

Na rozprawie 11 czerwca 2018 roku i 24 października 2018 roku powódka poparła powództwo.

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

strony są małżeństwem. Sprawa o rozwód, ani o separację nie toczą się. Strony pozostają w separacji faktycznej. Nie zamieszkują razem. Pozwany przebywa na terenie Francji, a powódka wraz z synem mieszka w Polsce. Powódka wносиła sprawę o rozwód, ale pozew zwrócono 3 grudnia 2014 roku. Strony mają na utrzymaniu syna w wieku 16 lat, na którego pozwany płaci alimenty w kwocie około 1.200,00 zł. miesięcznie. Córka stron jest już samodzielna.

(dowód: notatka k. 8, zeznania powódki M. N. protokół audio – video z 24 października 2018 roku czas 00.11.47 – 00.26.36 k. 87v)

W 2016 roku podczas tankowania gazu do ogrzewania domu doszło do wybuchu. Na skutek wybuchu uszkodzeniu uległ dach domu, w którym zamieszkuje powódka. Koszt naprawy został skalkulowany na kwotę 15.088,00 zł. Zostały wykonane prowizoryczne naprawy.

(dowód: kalkulacja k. 46, zeznania powódki M. N. protokół audio – video z 24 października 2018 roku czas 00.11.47 – 00.26.36 k. 87v)

Powódka M. N. ma 54 lata. Z zawodu jest agentem celnym. Jest zatrudniona na czas określony od 20 czerwca 2017 roku do 31 grudnia 2019 roku na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży z wynagrodzeniem 2.000,00 zł. brutto w wymiarze pełnego etatu. Po potrąceniu zajęć komorniczych, wynagrodzenie netto wynosi 1.411,23 zł.

Powódka posiada zadłużenie wobec pracodawcy w kwocie 7.250,00 zł. Nadto toczy się wobec niej szereg egzekucji komorniczych. Z tytułu zajęć komorniczych potrącana jest powódce kwota 69,53 zł. z wynagrodzenia. Powódka prowadziła 5 lat temu działalność gospodarczą, którą zawiesiła. Z tego tytułu posiada długi. Na utrzymanie domu powódka wydaje około 2.000,00 zł. miesięcznie. Poności opłaty za wodę 220,00 – 250,00 zł. na dwa miesiące, za światło 250,00 zł. miesięcznie zimą i 180,00 zł. miesięcznie latem i około 9.000,00 zł. rocznie za ogrzewanie domu gazem. Nadto na swoje wyżywienie wydaje około 1.000,00 zł. Na leki i leczenie około 600,00 zł. Ma zadłużenie w opłatach podatku na kwotę około 4.000,00 zł. Posiada samochód marki M., za który nie uiszcza należnych opłat. Jest udziałowcem spółki, którą prowadzi pozwany na terenie Francji. Z tego tytułu nie otrzymała dywidendy. Leczy się na zwyrodnienie kręgosłupa. Został u niej zdiagnozowany guz. Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

(dowód: umowa o pracę k. 6 – 7, zaświadczenie k. 30, 47, oświadczenie k. 31, zeznania powódki M. N. protokół audio – video z 24 października 2018 roku czas 00.11.47 – 00.26.36 k. 87v)

Pozwany S. N. prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną działalnością na terenie Francji w zakresie prace murarskie wszelkiego rodzaju. Wspólnikami spółki są powódka i córka stron. Wygaśnięcie spółki nastąpiło 27 października 2018 roku. Z tytułu tej działalności za 2017 roku firma poniosła stratę w kwocie 50.970 euro. Na koncie spółki na 31 grudnia 2017 roku znajdowała się kwota 21.890 euro.

(dowód: wyciąg z rejestru handlowego spółek k. 32, wyciąg wpisu na listę zawodów k. 33, uchwała z 29 czerwca 2018 roku k. 74, 86)

Pozwany S. N. uiszcza czynsz za mieszkanie w kwocie 562,00 euro miesięcznie.

(dowód: faktura z tłumaczeniem k. 73, 80)

Pozwany S. N. otrzymał wynagrodzenie tytułem zarządzania od (...) za okres od stycznia 2017 roku do 31 grudnia 2017 roku w kwocie 17.107 euro.

(dowód: zaświadczenie z tłumaczeniem k. 75, 81, deklaracja podatkowa k. 76 – 79, 83 - 86)

Pozwany S. N. pozostaje pod stałą opieką lekarską.

(dowód: zaświadczenie z tłumaczeniem k. 72, 82)

Sąd zważył, co następuje:

w ocenie Sądu żądanie powódki M. N. zasądzenia od pozwanego S. N. na jej rzecz alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Z ustaleń Sądu wynika, iż strony są małżeństwem, ale prowadzą odrębne gospodarstwo domowe od dłuższego czasu i pozostają w faktycznej separacji. We wspólnym domu stron zamieszkuje powódka z synem. Pozwany przebywa na terenie Francji.

Art. 27 krio stanowi, iż oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie

temu obowiązki może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Z powołanego przepisu wynika zatem, iż każde z małżonków winno stosownie do swoich sił, sytuacji życiowej, finansowej, zdrowotnej,łożyć na utrzymanie rodziny, którą wspólnie założyli. Dotyczy to relacji rodziny, tzn. małżonków oraz ich dzieci, o ile nie są w stanie samodzielnie się utrzymać, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

Podnieść przy tym należy, iż podobna stopa życiowa małżonków nie oznacza w ogóle arytmetycznego sumowania dochodów i dzielenia ich po połowie, a tym bardziej w razie ustania wspólnego pożycia. Po drugie, oboje małżonkowie są zobowiązani wykorzystywać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe stosownie do swoich sił. W razie separacji małżonków, a zwłaszcza gdy nie ma podstaw do doszukiwania się winy jednego z nich za tę sytuację, każdy z małżonków powinien najpierw własnymi siłami zaspokajać swoje potrzeby. Również postulat podobnej stopy życiowej realizuje się w mniejszym zakresie niż względem małżonka pozostającego we wspólności domowej i wychowującego wspólne dzieci. Przytoczyć tu należy orzeczenia Sądu Najwyższego w tym względzie: „Obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny (art. 27 k.r.o.) ustaje w wypadku separacji faktycznej małżonków bezdzietnych bądź małżonków, których dzieci wskutek usamodzielnienia się nie pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym” (wyrok SN 1999.05.26 III CKN 153/99 LEX nr 50731), „Separacja faktyczna małżonków może uzasadniać oddalenie powództwa o świadczenie "alimentów" z art. 27 kro (wyrok SN 1998.01.28 II CKN 585/97 OSP 1999/2/29).

W świetle poczynionych rozważań żądanie powódki M. N. nie znajduje żadnego uzasadnienia, bowiem strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego od kilku lat. Pozostają w faktycznej separacji. Powódka M. N. nie wspiera męża, z którym nie zamieszkuje. Nadto strony nie korzystają w równym stopniu z majątku dorobkowego. Podniesiony przez stronę powodową zarzut, iż pozwany S. N. nie partycypuje w kosztach remontu domu jest chybiony. Pozwany S. N. jest współwłaścicielem majątku dorobkowego, podejmował czynności celem zabezpieczenia tegoż majątku. Pozwany łoży na utrzymanie syna alimenty w kwocie 300 euro. Zatem z tej kwoty powódka winna w odpowiednim zakresie pokrywać koszty utrzymania domu. Sama pracuje, zatem w pozostałym zakresie winna, pokrywać koszty rachunków z uzyskiwanego wynagrodzenia za pracę. Pozwany nie zamieszkuje w domu, zatem nie generuje opłat za media.

Zdaniem Sądu, w sprawie niniejszej powódka M. N. nie udowodniła, aby pozwany S. N. nie przyczyniał się do zaspokojenia potrzeb rodziny. Obowiązek alimentacyjny pozwanego S. N. nie istnieje już wobec jego dorosłej, samodzielnej córki. Uiszcza alimenty na rzecz syna. Nie jest zobligowany do pokrywania zobowiązań powódki, które powstały w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Powódka nie udowodniła, że sytuacja pozwanego jest lepsza od jej sytuacji. Spółka, której strony są udziałowcami przyniosła stratę za 2017 rok. Jej działalność wygasła 27 października 2018 roku. Na terenie Francji pozwany musi zapewnić sobie utrzymanie, uiścić opłaty za mieszkanie. Powódka nie udowodniła, że sama przyczynia się do zaspokajania potrzeb rodziny. W żaden sposób nie pomaga pozwanemu w codziennym funkcjonowaniu. Dlatego też, wobec pozostawiania stron w długotrwałej separacji faktycznej, Sąd oddalił powództwo w całości.

Na podstawie art. 102 kpc, Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe, od uiszczenia których powódka była zwolniona z ustawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec, jak w wyroku.